

KÂĞIT KATLAMA SANATI

Kelamı göğsünde saklayan kalem,
Bir k'âğıtlık dünyada - ah

iflah
olmaz
bir seyyah
olmaz
iflah
ah

Kömür karası yazgısında
Beni de sürükledi peşinde
Parmak ucunda, sessizce
Elemi göğsünde saklayan ben
Ah diye inledim,
ah!

Bir ömrün hikâyesi yazılırken
Parmak izlerim silindi
Tanrım, şimdi kim teşhis edecek beni?
Ellerim yorgun, ellerim titrek, ellerim suskun
Ellerim ardımdan ağlıyor – ah!
ağlıyor
ardımdan
ellerim
ah!

Kâğıdın süt beyaz koynu anamı hatırlatıyor
Baktıkça çocuk oluyorum
Mahzun ve şefkatten yoksun
Ben vav olurken ona, kalem elif gibi dik
Bir çocuk duası savruluyor göğe o anda
El açıp dilenen minikler de şeker yiyebilsin diye...
Tanrım, bulutlardan döktüğün senin gözyaşların mı?
O zaman yağmura secde edeceğim – ah!

